

overfor enkelte bestemte Standardartikler, saaledes som netop Cigarerne frembød det — og dog har man ogsaa der haft Vanskeligheder, som jeg altsaa fra vor Side endnu en Gang understreger, at vi erkender Storheden af. Men vilde man tænke sig Importreguleringsystemet som det generelle System med det Maal at nedbringe Importen og hæve den danske Krone, vilde man komme ind i fuldkommen forvirrede Tilstande, Tilstande, der absolut ikke teknisk lod sig gennemføre. I store Fag — jeg tænker f. Eks. paa Manufaktur- og Konfektionsfaget — maatte man rationere efter hundrede forskellige Mønstre og Dessiner, og de mange Importører maatte man give forskellig Ration efter Forhold, som jeg slet ikke kunde tænke mig, man kunde lægge fast.

Ved Importregulering vil enhver Importør faa sin Ration i Regelen i Henhold til sin tidligere normale Import. Det betyder, at den første Forudsætning er, at den vedkommende Importør var i Virksomhed i de sidste normale Tider, der vel nu ligger før Krigen; men for alle dem, hvis Forretning ikke eksisterede den Gang, vil der komme de største Vanskeligheder, der vil gribe ind i hinanden og afstedkomme den største Forvirring, der vil gøre Importregulering som Generelsystem teknisk uigennemførlig, fordi det baade indtil og navnlig udadtil sikkert vil volde saa store Vanskeligheder, at jeg ikke misunder den Regering, der vil tage den op paa sit Program med Udsigt til at skulle føre den igennem i Virkelighedens Verden.

Heroverfor staar den gamle prøvede Toldvej. Nu vil man straks sige, at den Vej at begrænse Importen gennem en Told, der er tilstrækkelig høj, vil enten ikke give et fiskalt Udbytte, eller den vil overhovedet ikke kunne begrænse Importen, medmindre Sætserne skal sættes ganske overdrevent op. Jeg ønsker i denne Forbindelse at understrege, at fra konservativ Side findes der intet Ønske om den saakaldte Højprotektionisme, vi afviser fuldkommen Kravet derom, og vi afviser det med Foragt, idet vi stoler paa de danske Erhvervs, og navnlig de producerende Byerhvervs, naturlige Sundhed. Stolede vi ikke derpaa, vilde disse Erhverv overhovedet ikke interessere os. Men det er saa heldigt, at vi i denne Debat har de bedste Eksempler fra den Toldlovgivning, der er gennemført i de senere Aar, belysende baade Toldens importbegrænsende Evne, dens prisbestemmende Evne og dens Evne til samtidig at kunne give Beskæftigelse;

thi dette er den store Forskel mellem Told og Importregulering, at Tolden øger den indenlandske Beskæftigelse, medens Importreguleringen vel maa siges at nedskære den i Forhold til Rationernes Nedskæring.

Vi har et Eksempel i den Krisetold, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var saa uheldig at foreksle med Importregulering, nemlig overfor Cigarerne. Det viser sig, at Virkningen af denne Told, der forhøjede Cigartolden fra 2 Kr. 80 Ø. til 6 Kr. pr. kg, har været en meget stærk Nedbringelse af Importen af færdige Varer. Stilles de tilsvarende Maaneder af 1922 overfor de 8 Maaneder af 1923, hvori Tolden virkede, er Forholdet dette, at der i 1922 indførtes 403 t Cigarer, men i 1923 kun 144 t. Samtidig steg Indførselen af Raatobak betydeligt, nemlig fra ca. 2400 t til ca. 3900 t. Men da de færdige Varer, Cigarerne, rundt regnet kan sættes til at have 6 Gange saa stor en Værdi som Raavarerne, bliver den nationaløkonomiske Gevinst for Landet gennem denne Told rundt regnet ca. 2,2 Mill. Kr. samtidig med, at den beskæftigelsesmæssigt sikrede de talrige Arbejdere i denne store, dygtigt arbejdende Industri et vellønnet Arbejde, forhindrede Arbejdsløshed, vel at mærke ikke ledsaget af Prisforhøjelse.

Vi har i den gennemførte Luksustoldlovgivning et lignende Eksempel, ganske vist kun omfattende en meget snæver Varegruppe, nemlig bestemte Sorter af Luksusporcelæn, som man i Erkendelse af disse Varers Luksuskarakter ligeledes omtrent fordoblede Tolden for, nemlig fra 32 til 65 Ø. pr. kg. Her er Importen gaaet føleligt ned, medens den indenlandske Produktion, der inden Toldens Ikrafttræden var meget svækket, nu er oppe paa en glædelig fuld Højde, og det, der ganske vil tage Grunden bort under Antitoldfolkenes Argumenter i dette Øjeblik, er den interessante Omstændighed, at den paa-gældende danske Industri netop som Følge af den fulde Ydeevne, den kunde komme op paa, værnet af Tolden, kunde nedsætte sine Priser med 20 pCt.

Det er saadanne Eksempler, der støtter os i vor Antagelse af, at i denne Situation hjælper Tolden særdeles meget, hvad enten man nu udelukkende vil indskrænke sig til de finansielle Told-sætser, saaledes som det overvejende er sket i Regeringens Forslag, eller vil gaa videre, saaledes som vi ønsker at gøre, idet vi i intet Tilfælde kan se, at det indenlandske Forbrug generes paa uberettiget Maade; tværtimod, en virkelig Told-